

Bouzovské noviny

prosinec 2021

č. 6/2021

Vážení spoluobčané,

za několik dní končí rok 2021. I ten letošní konec roku je bohužel spojen s opatřeními vlády, která omezují běžný život nás všech. Již druhým rokem nám tato omezení nedovolila, abychom se potkali u tradičního rozsvícení našeho vánočního stromu s jarmarkem a uskutečnili připravovaný program na celé předvánoční období.

Nicméně i přes tato omezení společenského života, musíme všichni dál fungovat, jak v osobní životě, tak i v tom pracovním. Jako tradičně mi tedy dovoluňte, abych Vás seznámil s činností obce za uplynulé období.

V současné době jsou dokončeny práce spojené s přípravou odkanalizování Bouzova, Podolí a Jeřmaně vč. jejího napojení na čističku odpadních vod. Proběhla celá řada jednání, vysvětlování, řešení připomínek a mnoho hodin strávených s přípravou tohoto nelehkého zadání, které bylo navíc limitováno velmi krátkým časem. Jsem rád, že tento projekt je připraven a v současné chvíli se řeší na životním prostředí v Litovli. Obec se připravuje na žádost o dotaci na SFŽP, kdy výzva bude vyhlášena začátkem roku 2022. Souběžně s tím, probíhá veřejná soutěž na zhotovitele stavby, takže nevíme, jaká bude konečná cena v souvislosti s navýšováním cen materiálů v tomto období. Chtěl bych touto cestou poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě projektu, obcházel naše spoluobčany a nechávali popisovat přípojky, kterých bylo bezmála 270.

Dalším velkým projektem je vodovod Bouzov - Hvozdečko, Kovářov. I v tomto případě byla dokumentace předána k řízení na životní prostředí v Litovli a předpokládáme, že se přihlásíme se žádostí o dotaci na SFŽP.

V souvislosti s poskytnutou dotací byly opraveny místní komunikace v místní části Podolí a Blažově. Vlastní práce proběhly až v měsíci listopadu. Takto pozdní termín byl zapříčiněn složitou administrativou celého projektu. Došlo také k opravě účelové komunikace v místní části Bezděkov vč. asfaltového postřiku. V Jeřmani se podařilo vybudovat část komunikace, která zajišťuje přístupnost k pozemkům, kde vzniknou nové rodinné domy. V příštím roce tuto komunikaci dokončíme.

Byly restaurovány kříže v Bouzově a Jeřmani. V rámci těchto prací se přemístil kříž v Bouzově na veřejné prostranství. Dokončuje se přemístění busty TGM v místní části Kozov, kdy konečnou podobu památníku dotváří Ing. Zdeněk Tomek spolu se svými spolupracovníky. Základ zajistil pan Milan Danyi.

Máme dokončenu projektovou dokumentaci na stavbu chodníku z Bouzova na hřbitov. V příštím roce budeme zajišťovat výkupy, resp. směny pozemků a připravíme žádost v rámci dotačních programů.

Bohužel jsme museli posunout termíny v realizaci rekonstrukce dětských hřišť v našich místních částech.

Přípravné práce pro vlastní montáž prvků jsou provedeny, ale bohužel realizační firma se dodnes potýká s karanténou svých zaměstnanců, a proto byl dohodnut posun realizace do dubna roku 2022. K posunutí termínu došlo i v souvislosti s pořízením nádob na separovaný sběr, vybudováním stání na kontejnery a štěpkovačem. Proběhlo výběrové řízení na dodavatele, ale zatím není rozhodnutí ze SFŽP a tak tento záměr se bude realizovat v průběhu prvního pololetí roku 2022.

Pokračují stále přípravné práce se změnou územního plánu č. 3. Postupně řešíme požadavky a projednáváme je s dotčenými orgány státní správy. Doufám, že v průběhu roku 2022 bude celá tato záležitost dokončena.

Průběžně jsme řešili problematiku se zásobováním pitnou vodou v souvislosti s poruchami především v Bouzově. V Bouzově také došlo k zásadní opravě vodovodu ve středisku bývalého zemědělského družstva. Postupně dáváme dohromady s panem ing. Ivošem Pechou monitoring celé naší vodovodní sítě.

Provedla se řada oprav obecních budov, především domu seniorů, hasičských zbrojnic v Olešnici a Blažově, vstupu na hřbitov apod. Proběhly opravy kanalizací v Bouzově a Olešnici. Byly vybudovány další dvě zastávky - v Bouzově před školou a v Obectově. Na příští rok připravujeme další.

Na rok 2022 se požádalo o dotaci na opravu místních komunikací v Obectově a Dolech, opravu budovy Obecního úřadu v Bouzově, vybudování víceúčelového hřiště na Olešnici, oprava lesní cesty Drevnice a oprava šaten a hřiště v Bouzově. Začátkem roku 2022 ještě připravíme žádost o dotaci na restaurování další památky místního významu. S těmito přípravnými pracemi je spojena spousta práce a opět touto cestou je třeba poděkovat všem, kteří se na tom podíleli. Poděkování si zaslouží i pracovníci - brigádníci, kteří se podíleli po dobu celého roku 2021 na úpravách veřejného prostranství v naší sloučené obce. Mám za to, že potřeba jmenovitě poděkovat panu Lubomíru Mackovi, paní Marii Mackové a panu Janu Kamlerovi za odvedenou práci v letošním roce. Zároveň vyslovit přání, aby v této práci pokračovali i v roce příštím.

Na tomto místě je třeba také poděkovat našemu s.r.o. Bouzovské lesy, které se už několik let potýkají s kůrovcovou kalamitou a složitou situací s financováním. I přes tyto problémy a částečnou kompenzaci cen dřeva z ministerstva zemědělství se pohybují v kladných číslech a pomáhají obecnímu rozpočtu kompenzovat ztráty spojené s nižšími příjmy.

Poděkování patří rovněž členům Spolku ochránců Panských rybníků, kteří se podíleli na úpravě prostranství.

ství kolem rybníků a samozřejmě všem, kteří se aktivně zapojují do společenského dění v naší obci a místních částech.

Nastává období vánoční atmosféry, kdy se k sobě chováme mile a vstřícně. Doufám, že alespoň část této pohody přeneseme do dalšího roku a že v každodenním životě zvítězí lidskost a vstřícnost.

Na úplný závěr Vám všem přeji spolu se zastupiteli a radou obce krásné prožití vánočních svátků a šťastný vstup do roku 2022, který snad bude lepší jak ten letošní.

Ing. Zdeněk Foltýn
starosta

Obecní úřad oznamuje, že bude v době od 22. 12. do 31. 12. 2021 UZAVŘEN.

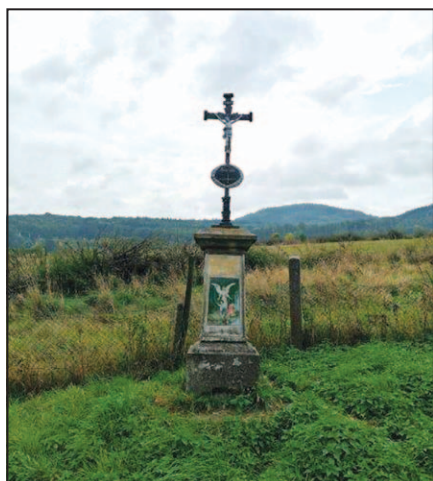
OZNÁMENÍ

Upozorňujeme občany, že od 1. 1. 2022 dochází ke zvýšení poplatku za odvoz komunálního odpadu. Poplatek činí nově částku 600 Kč/rok na osobu a u rekreačních objektů částku ve výši 600 Kč/rok za objekt se splatností k 31. 3. 2022. Poplatek je možné hradit ve dvou splátkách, první polovinu poplatku do 31. 3. 2022 a druhou polovinou do 30. 9. 2022. Rovněž je třeba uhradit poplatek za psa. Tento poplatek je rovněž splatný do 31. 3. 2022 a činí za 1. psa 100 Kč za rok, za 2. psa a každého dalšího 150 Kč za rok.

Poplatky lze uhradit na pokladně hotově/kartou nebo na účet č. 1801694369/0800.

VS 1337 + číslo domu (komunální odpad), VS 1341 + číslo domu (poplatek pes).

V minulém čísle novin jsme Vás informovali o provedených opravách křížů na Bouzově a místních částech a o vybudování pranýře na Bouzově. Pro zajímavost přikládáme fotografie těchto památek.

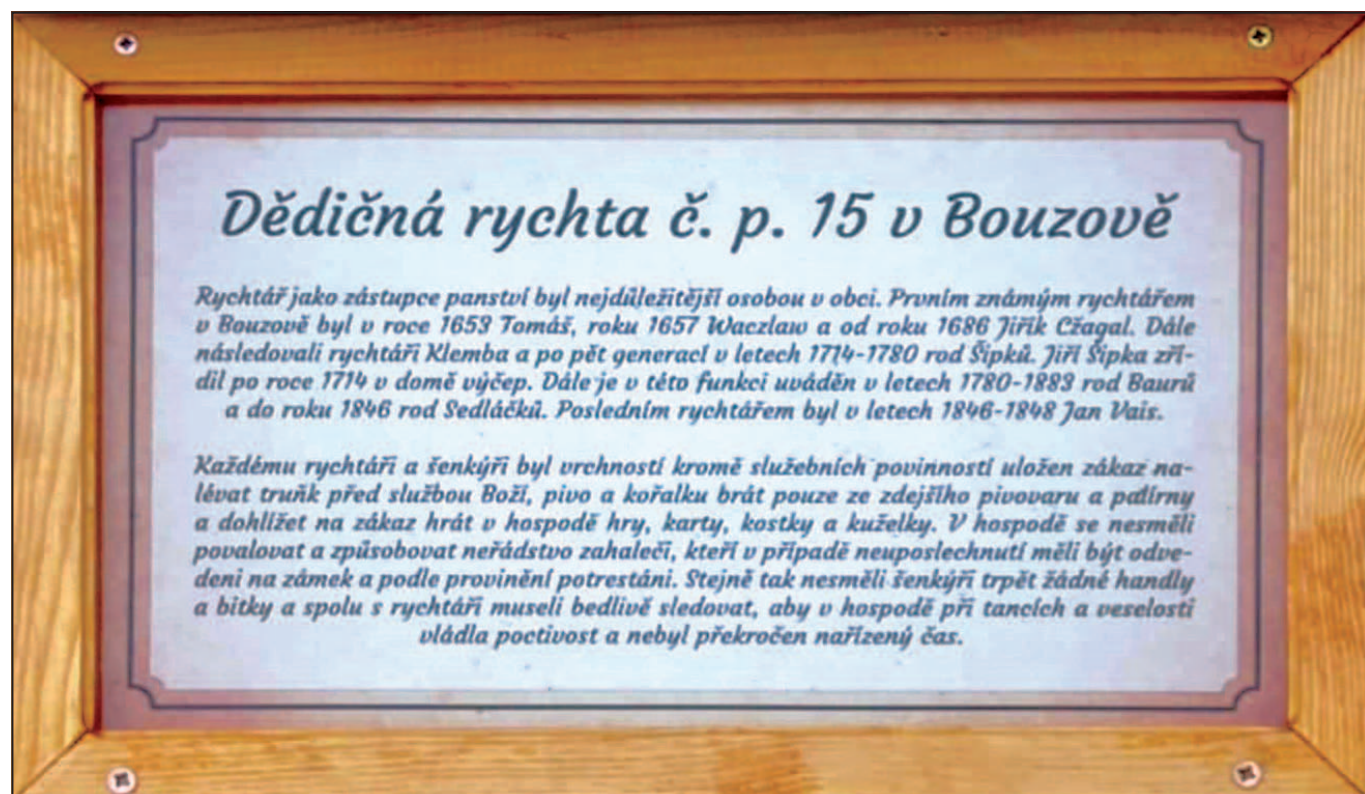
Kozov u staré silnice před sady

Kříž Jeřmaň

Bouzov (náhradní kříž přemístěn do prostoru nově vybudované odpočinkové zóny)

Dědičná rychta č. p. 15 v Bouzově

Rychtář jako zástupce panství byl nejdůležitější osobou v obci. Prvním známým rychtářem v Bouzově byl v roce 1653 Tomáš, roku 1657 Waczlau a od roku 1686 Jiřík Čžagal. Dále následovali rychtáři Klemba a po pět generací v letech 1714-1780 rod Šípků. Jiří Šípka zřídil po roce 1714 v domě výčep. Dále je v této funkci uváděn v letech 1780-1883 rod Baurů a do roku 1846 rod Sedláčků. Posledním rychtářem byl v letech 1846-1848 Jan Vais.

Každému rychtáři a šenkýři byl vrchností kromě služebních povinností uložen zákaz nalévat truňk před službou Boží, pivo a kořalku brát pouze ze zdejšího pivovaru a páčírny a dohlížet na zákaz hrát v hospodě hry, karty, kostky a kuželky. V hospodě se nesměli pavalovat a způsobovat neřádstvo zahalečů, kteří v případě neuposlechnutí měli být odvedeni na zámek a podle provinění potrestáni. Stejně tak nesměli šenkýři trpět žádné handly a bitky a spolu s rychtáři museli bedlivě sledovat, aby v hospodě při tancích a veselosti vládla poctivost a nebyl překročen nařizený čas.

Dědičná rychta č. p. 15 v Bouzově

Kříž
- Jeřmaň zastávka

Pranýř v Bouzově

Bouzov
(obnova původního kříže)

Detail pranýře v Bouzově

JUBILANTI

LEDEN

*Paní Helena Veiserová
Paní Ivana Bártová
Pan Pavel Süsser
Paní Zdeňka Vlková
Paní Dobroslava Polesová
Paní Anna Tichá
Paní Ludmila Koukalová
Paní Ilona Klusová
Paní Drahomíra Motzková
Pan Milan Adámek
Pan Jan Kubík*

*Paní Marie Kopová
Pan Milan Podsklan
Pan Jaroslav Vašek
Paní Dagmar Petrželová
Pan František Novák
Paní Anežka Zatloukalová
Paní Jitka Milenovská
Pan Radek Blažek
Pan František Opluštil
Paní Marie Leibnerová
Paní Zdenka Jelínková*

ÚNOR

*Pan Vladimír Pospíšil
Paní Marie Kubátová
Paní Věra Ženožičková
Pan Zdeněk Šípka
Pan Milan Zendulka
Paní Marie Nosková
Paní Ivana Kopečná
Paní Miluše Kolářová
Paní Marie Pluskalová
Paní Marie Šilberská*

Foto: Tomáš Michl

Co je nově v naší škole?

Zima, zima, zima všude je veliká... Ano, zase už máme zimu na krku. Nedávno začal školní rok a už nás čekají Vánoce a pololetí. Nějak to letí, i nám ve škole. Prvňáci si pomalu zvykají na to, že jsou z nich školáci, už umí hodně písmenek a umí spočítat vločky za oknem. Ve škole na chodbě nás těší nastrojený stromeček, takže můžeme vyhlížet Ježíška. Bohužel letos se musíme obejít bez společného zpívání u stromku, taky jsme nemohli do budovy pustit partičku Mikuláše, čerta a anděla, ale snažíme se užít si to aspoň ve svých třídách. Vyrábíme ozdoby, tvoříme vánoční přáníčka a učíme se vařit vánoční dobroty a péct perníky.

A co jsme ještě stihli zažít od posledního vydání novin? V mateřské škole proběhl tradiční haloweenový rej masek, které plnily úkoly, vyřezávaly a zdobily dýně a soutěžily. Třetáci a pátáci se vypravili do litovelské knihovny v rámci projektu na podporu čtenářství. Také jsme se zapojili do celorepublikové akce Týden knihoven, který proběhl první týden v říjnu a měl pomoci zviditelnit význam knihoven pro vzdělávání. Osmáci a devátáci vyrobili v rámci výtvarné výchovy loutky pro stínové divadlo. A protože nikdy neděláme nic jen tak napůl, tak je také hned vyzkoušeli. Zahráli s těmito loutkami dětem v družince stínové představení. Opravdu se vytáhli, herecký pokus se jim moc povedl a mladším spolužákům udělali obrovskou radost. Jsme rádi, že nám ve škole funguje vzájemné sdílení pěkných zážitků!

Jako každý rok i letos se zúčastnila naše škola charitativní sbírky, tentokrát s pozměněným názvem Dny proti rakovině. Koupí žluté kytičky mohli všichni přispět na dobrou věc. Podařilo se nám vybrat **5767 Kč**. Navíc se podařilo prodat rekordní počet kytiček, celkem 209 kusů. Tímto děkujeme všem za účast a za příspěvek.

Znovu připomínáme, že všechny naše akce, novinky a fotky máte k dispozici na našem webu www.zsbouzov.cz. Buďte s námi!

Na závěr chceme popřát všem pevné a stálé zdraví do nového roku, hodně šťastných a hlavně společných chvil a spokojený úsměv na tvářích!

Vaši děti, žáci a zaměstnanci školy a školky Bouzov

Hospodaření v lesích pod správou společnosti Bouzovské lesy s.r.o.

Vážení občané.

Dovolte, abych vás ve stručnosti seznámil s průběhem roku 2021 v našich lesích.

Od počátku roku jsme pokračovali ve zpracování kůrovcového dříví a zelené nahodilé těžby (zlomy a vývraty). Těžební práce pokračují prakticky po celý rok, přičemž do konce října bylo zpracováno necelých 11 tis. m³ dříví. V listopadu a v prosinci předpokládám těžbu dalších cca 1,5 tisíc m³. V současnosti zpracováváme dříví již kůrovci zcela opuštěné i nahodilou a úmyslnou těžbu listnatou. Úmyslná těžba probíhá také v probírkách. Hodnotím-li vlhkostní a teplotní poměry, lze konstatovat, že byly normální, až na nedostatek srážek v září a říjnu. Do dnešního dne se nám taktéž vyhýbaly bořivé větry. Výše uvedené okolnosti nám umožnily po letech přetěžování návrat k obvyklé roční výši těžeb. Dokonce se nám letos podaří snížením celkové roční výše těžby zmírnit celkový předstih těžby o cca 3 tis. m³. Předstih byl způsoben překročením těžby o cca 10 tis. m³ v minulém roce z důvodu kůrovcové kalamity.

Jarní zalesňování jsme započali v březnu a dokončili v dubnu zasazením cca 104 tisíc ks sazenic. Podzimní zalesnění proběhlo v říjnu a listopadu (cca 77 tisíc ks sa-

zenic). Z ostatních prací stojí za zmínku zejména 101 ha ožnutých kultur, 11 km zhotovených oplocenek a cca 12 ha ploch podrcených drtičem klestu (všechny údaje jsou za období leden až říjen). Prořezávek vykazujeme v uvedeném období cca 5 ha. Výraznou změnou oproti minulému roku je změna ve stavu zásob dříví. Zatímco v loňském roce jsme měli ve srovnatelném období v průběhu listopadu na zásobách (myšleno celkem pařez, odvozní místo a sklad) kolem 7 tisíc m³ dříví, nyní evidujeme zásoby zcela minimální.

Dříví jsme nejvíce opět dodávali na Pilu Javořice (41%), dále na pilu Šternberk (21%) a firmu Proxima a.s. (11%), dále potom na pilu Vojtěchov, Bohuslavice, Litovelskou lesní a další. Na hodnocení ekonomické situace je ještě brzy, ale již nyní lze konstatovat, že díky zvýšeným cenám za dříví, zejména ve druhé polovině roku, bude výsledek našeho hospodaření v kladných hodnotách. Nahospodařená částka (výše bude stanovena až v lednu valnou hromadou) tak bude moci být použita na nájemné (přímo do rozpočtů obcí Bouzov, Luká, Ludmírov, Hvozď) a tvorbu rezervního fondu na pěstební činnost. V Bouzově 29. 11. 2021

Miroslav Půr, jednatel

VŠELJAK, JEN NE JAKO VŠICHNI

V nezralém věku jsou jakékoliv odlišnosti zcela na místě a jsou pochopitelné. Dodnes mě děsí představa tesilových kalhot s nažehlenými puky, které nešlo sebeusilovnějším ožužláváním nikterak odstranit. Když jsme stáli ve škole u tabule, podle kalhot jsme byli jeden jak druhý. Malým vítězstvím byla nášivka Krtečka, v horším případě motýl Emanuel obletující Makovou panenku. Záleželo tedy na velikosti šlicu, které tyto veselé nášivky měly zakrýt, aby kalhoty stále plnily svůj účel. S blížícím se koncem školního roku, přibývala i pestrost postavíček pohádkového světa. Vypadali jsme ale stále jako tesilová armáda, degradovaná většinou pohádkovými hrdiny. Občas nějaká kreativní maminka svojí vlastní tvorbou díru zalátala barevnými bavlnkami, jako že květinové motivy. To potom v případě nositele chlapce takových vylepšených kalhot, maminku možná ani nenapadlo, že vytvořila svému synovi danajský dar. Takový chlapec, aniž by to tušil, ten už se v našich očích tedy lišil.

V sedmé třídě jsem zdědil po starší sestře první rifle. Ve znaku s „kočičí tlapou“ jsem hrdě vykračoval a vůbec mi nevadilo, že kalhoty mi byly krátké. Z dnešního pohledu to už není moc pochopitelné, ale každá doba přináší své podivnosti.

Dnešní doba protkaná sociálními sítěmi nabádá k odlišnostem všeho druhu. Všichni účastníci Facebooku, či Twitteru zde mají dostatečný prostor pro své zviditelnění. I když tam budete figurovat jen jako neaktivní účastník, tak i touto svojí činností dodáváte energii a podporu těm ostatním, co aktivní jsou. Houževnatí uživatelé zveřejňují své příspěvky denně a to i několikrát. Těm pracovně říkáme, že jsou to ti exhibicionisté, co si píšou deník přímo na sociální síť.

Většinou to začne hned ráno, s dojemným zátiším kouřící kávy, na talířku pocukrované koláčky, ve vázičce okouzující květina. V létě na zahradě, s ukázkou hezké pergoly a poletujících motýlů. V zimní verzi v poklizené kuchyni, s naaranžovaným výhledem z okna na zasněženou krajinu. Hlavně tam musí být cítit to teplo domova, protože čím větší kontrast, tím větší množství zdvižených palců a srdíček, neboli lajků. Takový lajk je plusovým bo-

dem, vaší reakcí, zobrazenou smajlíkem v podobě zdviženého palce (jako že dobrý), nebo srdíčka (jako že ještě lepší). Pak je tam ještě celá řada výrazů, jako je smích, velký smích, smutek, zděšení, úplný odpor, ale taky něco jako láska. To ještě v tom ranním romantickém výjevu většinou s písemným dodatkem: „Dobré ranko přeji všem!“ To se potom obdivné reakce jenom hrnou. To už zacloumá i s účastníky, kteří se reakcím vyhýbají, co to jen jde. Jistě to v nich alespoň náznakem vyvolá malý pocit, že to teplo domova se hrne i k nim.

Napoleadne přijde „obídek“ s dokonalou iluzí spokojeného rodinného štěstí, souznění domácí pohody s představou, že taková skvělá atmosféra panuje za každým oknem. A když ne, tak je to asi úplně špatně. A potom opět dávka popoledního klidu s vůní kávy, spící kočičkou roztaženou přes celé křeslo, protože ona je přece pánem domu. Rozjivené děti vesele si hrají a když se jim něco povede, tak to k odpoledním informacím musí být zřejmě. To ještě přijdou odpolední toulky přírodou, kde aktuálně v zimním čase vznikne nezbytná dokumentace ze sněhových radovánek. Závěr šťastně prožitého dne dokreslí utahané děti hrající si doma v teple. Taková fotodokumentace jedné rodinky za jeden den, to už je slušné dílo na zkušeneho amatéra. Tak večer ještě vybereme nějaké povedené záběry, aby na tom Facebooku nějaký nechyběl.

Někdy je to trochu masochismus, možná i vychloubání, co všechno, kde a jak. Co se nám povedlo, nebo i v krajním případě ne, to je pak ale „oslí můstek“ udělat si legraci sám ze sebe, což ale není každému dané. Na to už člověk musí být vyzrálý, vyrovnaný sám se sebou, prostě nad věcí. Takových ale moc není, houževnatě převládají příspěvky plné úspěchu, krásy, vydobytých cílů či navštívených míst.

Kdyby to bylo jen tak jak popisují, bylo by to v pohodě. Taková nezávazná výstava všemožných situací, co život přináší. Šikovnější, aktivnější dokumentarista svého života bude mít od ostatních účastníků daleko větší ohlas, než ten který jednou do roka vypustí do světa, že se mu doma narodila májová koťátka. Prostě taková soutěž, kde kromě pocitu, že se ostatním pochlubíte něčím vět-

šinou hezkým, nebo ojedinělým, nic nevyhrajete. Ono to ale tak jednoduché není.

Občas do této idylky někdo hodí vidle. Používání dvojsmyslů, nadsázky, někdy až za hranou zdravého rozumu. V anglickém jazyce se tomu říká „Hoax“. Podle slovníku je to poplašná zpráva, označuje obecný podvod, mystifikaci či žertovnou klamnou zprávu. Ne vždy takový hoax musíte poznat na první dobrou. Takový kolotoč bludů, smyšleností, nesmyslů, tvářících se často velmi přátelsky a nevině, zdárně protkaný na sociální síti, mezi příspěvky rodinné pohody, zdolaných vrcholů hor a zákoutí krajiny celého světa. To už je pak svízelná situace i pro zkušeného tuláka po sociálních sítích.

Nedávno jsem na Twitteru narazil na dotaz jedné paní: „Mám koronavirus a chtěla jsem se zeptat, co je dobré užívat v průběhu nemoci kromě vitamínů a ovoce?“

Nějaký dobrák paní odpověděl: „Kromě ovoce, můžete i kysané zelí a po ránu skleničku Ad blue.“

Pak ještě následovala poznámka jedné účastnice, že Ad blue se přeci lije do auta. Na to odpověď, že ano a že to je ověřené, že to pomáhá. To, že nějaký důvěřivý psychopat vyzkouší, to je jen otázka času.

Že někdo nepozná lživou zprávu, tedy hoax, to bych ještě pochopil. Taky jsem někdy v rozpacích, jak to pisatel myslel. Dostává mě do rozpaků spíše jiná věc, že to provozovateli těchto sítí nevádí. Uvedu tedy příklad,

co vadí hodně. Vráťte se z dovolené, z exotických zemí. Máte fotky, nové kamarády s různou barvou pleti. Chcete se pochlubit, kde jste všude byli, koho všeho jste potkali. Vše je v pořádku, jen si musíte dávat velký pozor, abyste v komentářích nezmínili ani náznakem barvu pleti svých nových přátel. Jinak se pravděpodobně stane, že vám na Facebooku zablokují účet. Už tohle je rasismus, tudíž nepřipustné. Ještě jeden příklad hodně absurdní. Zveřejněná fotka vašeho malého chlapečka, zveřejněného na zahradě v nafukovacím bazénku s odhaleným pindíkem, to je taky velký problém. Zablokují vám účet, protože tohle už je dětská pornografie. Že nikomu nevádí rozšiřování nesmyslů, v podobě užívání po ránu skleničky Ad blue, jako medicíny proti nákaze koronavirem, to mi vrtá hlavou.

Jedno vím ale jistě. Byť demokracie je nejlepším způsobem jak mohou lidé mezi sebou fungovat a žít, má taky svoje mouchy. Jedna z nich je skutečnost, že slovo kdejakého prostoduchého jedince, má úplně stejnou váhu, jako slovo moudrého člověka. Bohužel, moudrý člověk slovy šetří, na rozdíl od člověka chudého na duchu, který většinou mele a mele. Nezbyvá tedy, než být obezřetný a při čtení takových hoaxů přemýšlet hlavou. Každá doba přináší své podivnosti.

Přeji vám poklidné Vánoce a vstup do nového roku s pevným zdravím!

Michal Mayer

VZPOMÍNÁNÍ

Na úvod článku trochu teorie k vzpomínkám. Tedy vzpomínka na dříve prožitou událost je vlastně vybraný paměťový vtisk, oživující minulý zážitek. Vzpomínky nikdy nejsou přesným zachycením prožité reality, vždy jsou do určité míry přetvářeny vlivem vzpomínání. Jsou velmi ovlivňovány zapomínáním. U nedostatečně zařazené informace dochází k jejímu postupnému vytěšňování až do nevědomí. Většina lidí si pamatuje 10 % z toho, co čtou, 20 % z toho, co slyší, 30 % z toho, co vidí, 50 % z toho, co slyší a vidí, 70 % z toho, co si řeknou a 90 % z toho, co dělají. Právě paměť je schopna uchovávat a používat informace o předchozích skutečnostech. Jde tedy o proces vštěpování, uchování a vyvolání si zkušenosti. A toto vše je ovlivněno osobností člověka, jak dlouho si může uchovanou zkušenost zapamatovat.

Vážení čtenáři, dovolte, abych se s vámi podělil o několik mých vzpomínek na dobu dávno minulou, dobu mého mládí, na dobu studia na tehdejší střední škole, nynějšího Gymnázia Jana Opletala v Litovli. Jak jsem naznačil, každý člověk nejraději vzpomíná na příjemné a milé události. Z paměti vytěšňuje to, co je nepěkné, traumatizující. Zajímavé je, že muži, kteří povinně sloužili základní vojenskou službu, většinou vzpomínají na veselé, legrační příběhy, ale nikdy se nezmiňují o věcech nepříjemných a těch byla na vojně většina. Věžňové nacistických či komunistických lágrů převážně jen vzpomínají na kamarádství, které mezi vězni doopravdy existovalo. Muži, kteří prošli válkou, nikdy nemluví o tom, koho v boji o život usmrtili. Letci z války nemluví o tom, že zastřelili nepřítele, ale mluví jen o tom, že stříleli na letadlo, ne na člověka. Bylo by dobré, kdyby vše, co jsme prožili, bylo jen pěkné. Ale tak to v lidském životě nechodí. Prožíváme události pěkné, příjemné, ale i nemilé a mnohdy tragické. Lidé dnes vzpomínají jen na pěkné časy, které v minulém období prožili a nějak vytěšňují vzpomínky nemilé. Avšak pro mladou generaci je potřebné poukázat nejen na pěkné zážitky, ale nezapomínat především na ty nepěkné, aby se jich ve svém životě vyvarovali a naše vzpomínky byly pro ně poučením.

V půlce listopadu letošního roku vzpomínalo litovelské gymnázium 120. výročí od svého vzniku. I ve zhoršu-

jících se epidemiologických podmínkách byla uskutečněna výstava a bylo možno prohlédnout si budovu školy. Rád jsem této nabídky využil a školu jsem si prohlédl. První cesta vedla do naší první třídy, do které jsme vstoupili v září roku 1960. Ta se nacházela v prvním poschodí s výhledem na nádherný Uničovský rybník. Když jsem otevřel dveře, první pohled se snesl k tabuli. Musím říci, že se třída kromě výměny nábytku moc nezměnila. A tam jsem v tu chvíli viděl našeho učitele matematiky, jak tam stojí a upřeně hledí na tuto vodní hladinu. To většinou bývalo, když vyvolaný (vyvolaná) u tabule plaval a „zaváděl“ nové matematické zákony. Pak se od tabule ozvalo: „Viděli (slyšeli), jste to děti?“ A ze třídy se ozvalo: „Ano, viděli (slyšeli)“. Od tabule se ozval nespokojený hlas: „To jste neměli vidět (slyšet). To je hrůza.“ A následoval asi pětiminutový dlouhý pohled na rybník. A závěr: „A, zase jsme se nic nenaučili“. No, ono to nebylo tak tragické, všichni jsme maturitu z matematiky udělali ihned na první pokus a některé z nás i matematika v pozdějším životě živila. Při četbě současně vydávaného almanachu na tohoto profesora (námi zvaného Frantík, či dědek – co bych dnes dal za ten jeho tehdejší dědkovský věk) téměř všichni naši vrstevníci rádi vzpomínají.

Při dalším pohledu po třídě jsem viděl tři řady, ve kterých jsme seděli, kluci u oken, holky v dalších dvou řadách. Kde která spolužačka seděla, to mi trochu trvalo. Ale ihned jsem si uvědomil, že na tom a žádném jiném místě neseděla naše Věruška. Do té byli snad všichni kluci ve třídě platonicky zamilováni. Ona nám však naši náklonnost nikdy neopětovala, a o to byla více obdivovaná. Nic nepomohlo, ani to, když se jeden z našich kamarádů chtěl kvůli ní na maturitním večírku utopit. Bohužel dnes už ani „sebevrah“ z nešťastné lásky, ale ani Věruška nejsou mezi námi. Ale o tom až v další části.

Když jsem se třídou prošel a chtěl jsem s pěknými vzpomínkami odejít, padl můj zrak pochopitelně ke dveřím a tam se mi vyjevil další zážitek, zážitek velmi nepříjemný. Ve dveřích stála tehdejší ředitelka, žena postarší, ze které měli všichni na škole studenti i profesori (mimo „Frantíka“) ukrutný strach. Byla to osoba vyššího vzrůstu, taková nějaká hranatá, chlapská. Nic ženského z ní

nečišelo. Především její slovník obsahoval na ženu velmi obhroublé výrazy. A z její řeči přímo mrazilo. Taková byla ředitelka školy – studenty nazývaná „šéfka“. A v čem se mi ten nepříjemný zážitek vybavil? Jedno jarní dopoledne roku 1961 nám z nějakého důvodu odpadla hodina a nepřišel žádný učitel na suplování. A protože jsme věděli, že nemůžeme dělat velký hluk, aby nás někdo z učitelů nevyhmátl, chovali jsme se klidně. Holky se honem učily, na co neměly předchozí den čas se naučit a my kluci, většinou z vesnic, jsme neměli nic pilnějšího než se bavít o zakládání zemědělských družstev. Vždyť jsme to na vlastní oči viděli a také jsme toho doma dost slyšeli. Debata byla ukončena všeobecným závěrem, že družstva jsou pro vesnici a lidi tam žijící pokrok, ale že byla založena naprosto nevhodným způsobem. S tím jsme se rozešli a už nad tím dál nepřemýšleli. Pro nás uzavřená kapitola. To se však změnilo následující den před začátkem první hodiny. Když jsme zadýcháni usedli do lavic, vletělo do naší třídy tornádo v podobě „šéfky“. Z jejich úst se ozýval nepřítelný řev, něco jsme slyšeli o zrádcích, zaprodancích západu, imperialistických agentech a hlavně o tom, že jsme si nezasloužili studium na této škole a že bychom měli být ze studia vyloučeni, že jsme zradili dělnickou třídu. My jsme na to zírali s otevřenou pusou a vůbec jsme nechápali, oč tady jde. No, ten den vyučování nestálo za nic a hlavně jsme pořádně nevěděli, proč ten kravál. Přes den nebylo moc času to probrat a až cestou domu jsme to rozebírali v autobusu a všichni jsme se shodli, že to byla asi ta nešťastná družstva. A potom jsme pomalu docházeli k tomu, jak se to „šéfka“ mohla tak rychle dovědět. Nám naivům pak došlo, že s námi do třídy chodí Naděžda (Naďa, Naděnka), jejíž matka je sekretářkou u ředitelky. To jsme tehdy ještě nevěděli, že její papinek je „velké zvíře,“ které zastává vysoké funkce v KSČ a v pozdější době to dotáhne na ideologického a pak vedoucího tajemníka OV KSČ. Tento muž v době normalizace stál u vyhození našeho oblíbeného ruštináře z KSČ a ředitelského místa a tak mu zařídí na dlouhá léta vázání kovového odpadu od soustruhů ve strojírenském podniku. A od té doby jsme si dávali velmi bedlivý pozor, kdo se u našich rozhovorů v blízkosti vyskytuje. Strašlivé je, že se mezi spolužáky, kamarády našla takováto udavačka, která lehce mohla velmi negativně ovlivnit mladé životy svých spolužáků ze třídy.

A teď něco k naší ředitelce. Když jsme se nastoupili na školu, dostali jsme od starších spolužáků dobrou radu, abychom si na ni dávali velký pozor. Z vyprávění mé tety jsem o ní věděl, že byla v říjnu 1941 v akci „Sokol“ uvězněna v olomouckém garňáku. Teta, která s ní sdílela společnou celu, ji charakterizovala jako vlastenku, příznivkyni TGM a zanícenou členku Sokola. Budoucí ředitelka byla do konce války vězněna, delší dobu i v koncentračním táboře. Po válce se z obdivovatelky a stoupenkyně TGM stala fanatickou komunistkou, kterou strana využívala i k těm nejspínavějším činnostem. Stala se členkou OV KSČ, členkou rady MěNV, krajskou školní inspektorkou, v roce 1956 vyznamenána titulem „Vzorná učitelka“ a ještě v roce 1959 vyznamenána za věznění v koncentráku. V roce 1953 byla jmenována ředitelkou litovelské jedenáctiletky a hned provádí čistky v učitelském sboru. Ihned po nástupu do funkce iniciuje ZV ROH při škole k výzvě o odstranění pomníku TGM před školou. (Obhajoba: autor byl očitým svědkem události, která se stala v roce 1962, kdy pomník TGM byl polit vandalem – fanatikem bílou barvou a ředitelka dala příkaz školníkovi školy, aby tuto sochu uvedl do původního stavu). Jinak byla velmi důslednou komunistkou k vykonávání příkazů z vyšších míst. Dávali jsme si na ni veliký pozor. Měli jsme neskutečné štěstí, že nás za celou dobu studia z ničeho neučila. Snad nějakou hodinu suplovala, kdy zdůrazňovala osobní známost s manželou Zápotockými (2. dělnický prezident). Od její přítomnosti jsme

byli uchráněni při maturitách, poněvadž zrovna tou dobou byla v lázních. A my, stateční „hrdinové“, jsme ze vzdoru ukryli povinné modré svazácké košile alespoň pod saka. No holky, ty na tom byly hůře. To bychom si však za přítomnosti „šéfky“ určitě nedovolili.

Když jsme odcházeli ze školy ani jsme od ní nedostali rady do dalšího života. No jak soudím dnes, vůbec nám to nechybělo. Za rok jsme se dověděli, že „milá“ soudružka ředitelka odešla do důchodu. Domnívali jsme se, že to učinila poté, co její synáček na škole odmaturoval. Ale ono to bylo úplně jinak. „Milá“ šéfka byla v naprosto tichosti odstraněna stranickými orgány, poněvadž se provalila aféra, kdy se měla dokázat její spolupráce s vedením nacistického koncentračního tábora. Měla dělat vězeňské kápo, což by vysvětlovalo její hrubé chování ke studentům a velkou angažovanost v Komunistické straně Československa.

A ta třetí vzpomínka se týká krásné, milované a snad naivní Věrušky. O peripetiích spolužáka na maturitním večírku jsem už psal a nechci to dále rozvádět. Po litovelském působení jsem ji potkával na škole v Olomouci, pozdravili se, občas prohodili pár vět a dál to končilo. Naděje nebyla, marné snažení. Byly i jiné, dostupnější objekty. Věra vystudovala pedagogickou fakultu, předměty český jazyk – němčina. Naposledy jsem ji viděl v roce 1968. Po návratu z vojny jsem se od „sebevraha“ dověděl, že Věra emigrovala s kamarádkou a jejím přítelem do Velké Británie. Trochu nás to překvapilo, vždyť se nikdy o politiku nezajímala. Asi dala na rady své „dobré“ kamarádky, která ji se svým přítelem nečekaně opustila a odjela do Austrálie. Věra zůstala bez jakýchkoliv prostředků v neznámém prostředí a hlavně neměla po ruce svou starší sestru, která by jí určitě dobře poradila (též naší spolužačku). Musela nastoupit manuální práci a tam se seznámila s cizincem – utečencem. Uzavřeli spolu sňatek a měli spolu malou dcerku. V Británii ji zastihla neblahá zpráva, že maminka onemocněla nevléčitelnou chorobou a že by jí ještě jednou ráda viděla. Problém byl však s návratem. V nepřítomnosti byla pro nedovolené opuštění republiky odsouzena k nepodmíněnému trestu. Vůbec se nedivíme Věřiným obavám z návratu. Ale proběhlo to v době roku 1975, kdy byl uzavřena smlouva mezi Východem a Západem, tzv. Helsinský protokol, který umožňoval dávat rodiny na obou stranách znova dohromady. Přesto Věra šla na čs. velvyslanectví v Londýně s dotazem, zda nebude při návštěvě své maminky stíhána. V té době už měla anglické občanství a byla ujištěna, že žádný postih jí nehrozí. Ale to by neměla být u moci komunistická, normalizační klika. Po příletu na ruzyňské letiště kolem 10. hodiny večer už na ni i malou dcerku u schůdků z letadla čekali příslušníci StB a podrobili ji v přítomnosti malého dítěte téměř celodennímu výslechu. Nakonec jí bylo umožněno odjet k rodičům. Co jí však nebylo umožněno, aby se mohla zase vrátit za svým manželem. Bylo jí všemožně bráněno v odjezdu a Věra, aby nemohla být obviněna z příživnictví, musela nastoupit do manuální práce v senické Karose. Až na základě protestů anglického velvyslanectví bylo Věře s dceruškou umožněno vrátit se do nové vlasti. A tam na ni čekalo další překvapení. Dlouhodobým odloučením, způsobeným naší stranou, došlo k narušení rodinných vztahů a po návratu byl její manžel už nezvěstný. Věra zůstala v těžké situaci zase úplně sama a vyřešila to tím nejhorším způsobem. Odešla do garáže, zavřela vrata, nastartovala automobil a !!!!!!! I dceruška skončila v dětském domově....!

Na osudu a konci tohoto křehkého stvoření se velmi podílel nelidský režim, který tady byl v letech 1948–89. Byl to režim, který stál na konkrétních lidech, kteří byli ochotni pro své pohodlí a blahobyt udělat cokoli. Naše vzpomínky by měly směřovat k tomu, aby se již nikdy něco podobného nemohlo v našich zemích opakovat. Snad by k tomu mohla přispět i troška mého vzpomínání.

listopad 2021

Jaromír Fischer, Bouzov

KOLEKTIV MLADÝCH HASIČŮ SDH BOUZOV

vyhledává veřejnou sbírku

POUŽITÉHO OŠACENÍ

(OŠACENÍ – OBUV – KABELKY – DOPLŇKY – HRAČKY)

SBÍRKA POUŽITÉHO OŠACENÍ JE VYHLÁŠENA NA PODPORU ČINNOSTI DIAKONIE BROUMOV – sociální družstvo, která se v současné době začíná potýkat s nedostatkem materiálu na poskytování materiální výpomoci pro potřebné občany. KOLEKTIV MLADÝCH HASIČŮ BOUZOV – se touto činností aktivně připojuje k myšlence DIAKONIE BROUMOV a vyjadřuje jí podporu v rámci poskytování pomoci potřebným a v rozvoji mezilidských vztahů a občanské sounáležitosti.

SBÍRKA SE USKUTEČNÍ V NÁSLEDUJÍCÍ DNY

PÁTEK: 7. 1. 2022 a 21. 1. 2022 vždy od 15:00 – do 19:00 hodin

SOBOTA: 8. 1. 2022 a 22. 2. 2022 vždy od 10:00 – do 14:00 hodin

Případně náhradní termín - dle dohody na tel. čísle: 776 589 147 nebo 725 337 228.

KONTAKTNÍ MÍSTO: hasičská zbrojnice SDH Bouzov.

Děkujeme za spolupráci.

Kolektiv mladých hasičů SDH Bouzov

KOLEKTIV MLADÝCH HASIČŮ SDH BOUZOV

vyhledává veřejnou sbírku

MATERIÁLNÍ POMOCI PRO ÚTULEK (DEKY – PELÍŠKY – GRANULE – PAMLSKY – HRAČKY – ATD.)

Jedná se o materiální pomoc pro psí útulek VOŘÍŠEK v Čechách pod Kosířem. Mladí hasiči se touto činností aktivně připojují k myšlence pomoci opuštěným či týraným psům.

SBÍRKA SE USKUTEČNÍ V NÁSLEDUJÍCÍ DNY

PÁTEK: 7. 1. 2022 a 21. 1. 2022 vždy od 15:00 – do 19:00 hodin

SOBOTA: 8. 1. 2022 a 22. 2. 2022 vždy od 10:00 – do 14:00 hodin

Případně náhradní termín - dle dohody na tel. čísle: 776 589 147 nebo 725 337 228.

KONTAKTNÍ MÍSTO: hasičská zbrojnice SDH Bouzov.

!!! V rámci případné finanční pomoci můžete zasílat libovolný finanční obnos na účet útulku nebo finančně můžete přispět zakoupením charitativního kalendáře!!!

Bližší informace na webových stránkách útulku: www.vorisek.org

Děkujeme za spolupráci.

Kolektiv mladých hasičů SDH Bouzov

Milí čtenáři,

zdá se nám, že poslední roky utíkají nějak rychle. Není to tak dávno, co jsme Vánoční článek psali naposledy a věřili, že se blýská na lepší časy. Letošní rok taktéž nepřinesl mnoho veselých zpráv, ale my na Charitě se snažíme stále myslet pozitivně a za vším špatným hledat to dobré.

V průběhu roku jsme vás pravidelně informovali o aktuálním dění na našem středisku. Počátek roku jsme odstartovali Tříkrálovou sbírkou, která byla letos poprvé v online formě. Zúčastnili jsme se Potravinových sbírek, Litovelských slavností (z výtěžku jsme mohli zrekonstruovat společnou chodbu), proběhly také příměstské tábory v MC Rybíčka. Aby toho nebylo málo, na jaře jsme rozjeli antigenní testování, ve kterém pokračujeme až doposud.

V první řadě plníme naše poslání a tím je služba milosrdné lásky. Podáváme pomocnou ruku těm, kteří si sami neporadí, a to například kvůli nemoci, stáří, handicapu, dluhové pastí nebo sociální nouzi, pomáháme zmírnit dopad nepříznivé rodinné situace. Všechny tyto služby můžeme provozovat i díky vám, vaší podpoře, solidaritě a souznělosti.

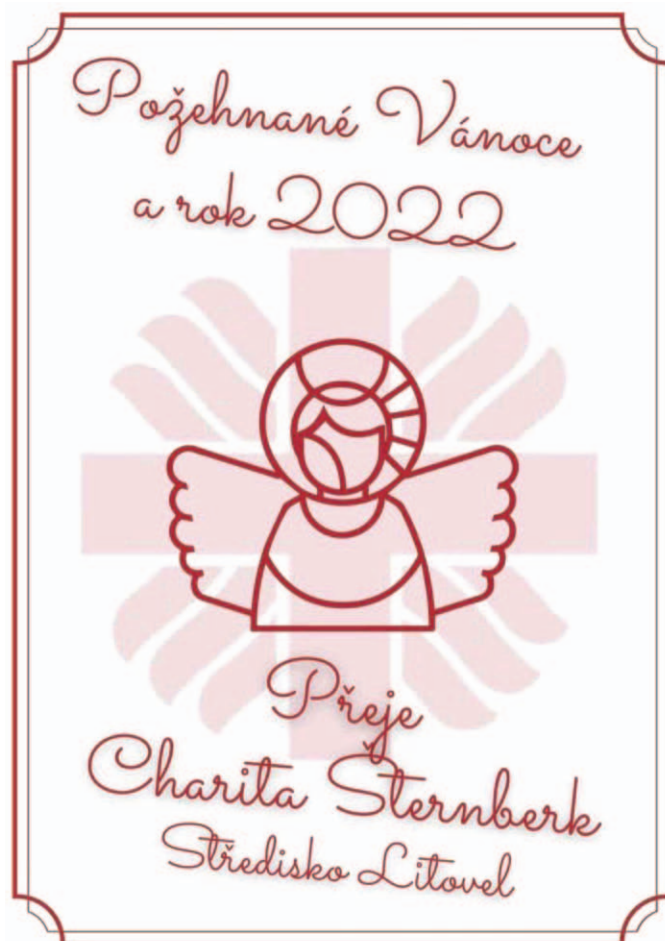
V roce 2021 jsme poskytli pomoc nejméně 500 lidem. Charitní pečovatelská služba se v průběhu roku postarala o 96 osob, domácí zdravotní péče o 300. V rámci Půjčovny kompenzačních pomůcek bylo zprostředkováno přibližně 130 pomůcek. Největší zájem převažuje stále o invalidní vozíčky, WC židle a chodítka všech typů. Charitní poradna Nedlužím pomohla 60 lidem s dluhovou problematikou. Sociálně aktivizační služba pro rodiny s dětmi pomáhala 30 rodinám. Vloni jsme ve venkovních prostorách Charity umístili mobilní sociální zázemí pro osoby bez přístřeší, kterým díky tomu bylo umožněno poskytnutí základní hygieny. V tomto zařízení se taktéž nachází Charitní šatník, do kterého nám můžete po celý rok darovat oděvy a obuv všech velikostí, ložní prádlo a v omezeném množství i hračky a nádobí.

Nyní je období, kdy se aktivně připravuje Tříkrálová sbírka. Pokud nám to situace dovolí, koledníci vyrazí do ulic od 1. 1. 2022 do 16. 1. 2022. O přesném termínu vás budeme dopředu informovat. I my zaměstnanci Charity

projevujeme solidaritu s potřebnými - zapojili jsme se do projektu Vánoční balíček na Ukrajinu a uděláme radost 9 leté holčičce z Ukrajiny.

Závěrem bychom chtěli vyjádřit poděkování za veškerou vaši podporu. Děkujeme!

Jménem všech pracovníků Charity v Litovli vám přejeme šťastné a požehnané Vánoční svátky a do nového roku hodně zdraví.

Společnost

Vás srdečně zve na

PRODEJ ČERSTVÝCH VÁNOČNÍCH STROMKŮ

od 4. do 19. prosince 2021

každý víkend od 9 do 17 hodin

V nabídce bude **SMRK PICHLAVÝ**

PRO DĚTI bude připravena Ježíškova poštovní schránka a zvoníčka přání.

Balíme do sítě zdarma!

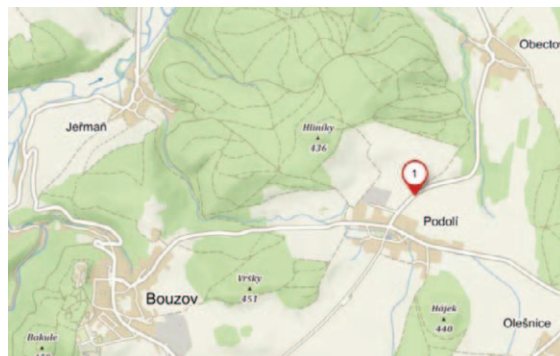
Přijďte si vybrat čerstvý český stromeček k nám na plantáž.

Vy si vyberete – my Vám jej uřežeme.

Najdete nás v **BOUZOV-PODOLÍ** směrem na Obectov

V případě zájmu prodej možný i v jiný den po předchozí domluvě

602 931 320

**CHOV
PLEMENNÉ
PARTHENAIS**

LUKÁŠ ZAPLETAL

Hvozdečko 15
Bouzov

BYANICKA

TEL: 734 107 175
EMAIL: FARMA.HVOZDECKO@SEZNAM.CZ

PRONÁJEM POZEMKŮ

Hledám do pronájmu louky, pole. Výpověď u stávajícího pronajímatele vyřídím za Vás, nevadí i delší výpovědní lhůta. Na pozemcích bude řádně hospodařeno.

**Nájemné
4–5000 Kč / ha,
možnost
dalších služeb.**

Více informací na:

Lukáš Zapletal
Hvozdečko 15
Bouzov

Tel.:
734 107 175

E-mail:
farma.hvozdecko@seznam.cz

web:
<https://farma-hvozdecko.webnode.cz>

REALITY

**PRODEJ / PRONÁJEM / VÝKUPY
FINANČNÍ SLUŽBY**

+420 608 96 96 70 WWW.REALITACI.CZ

PRODEJTE VAŠI NEMOVITOST S JISTOTOU!

Realitní služby srdcem

SVOZ DOMOVNÍHO ODPADU 2022

KOMUNÁLNÍ ODPAD

6. ledna	7. července
20. ledna	21. července
3. února	4. srpna
17. února	18. srpna
3. března	1. září
17. března	15. září
31. března	29. září
14. dubna	13. října
28. dubna	27. října
12. května	10. listopadu
26. května	24. listopadu
9. června	8. prosince
23. června	22. prosince

PLASTY

24. ledna	11. července
21. února	8. srpna
21. března	5. září
19. dubna (úterý)	3. října
16. května	31. října
13. června	28. listopadu
	27. prosince (úterý)

PAPÍR

12. ledna	27. července
9. února	24. srpna
9. března	21. září
6. dubna	19. října
4. května	16. listopadu (<i>jede se i ve svátek</i>)
1. června	14. prosince
29. června	

NEBEZPEČNÉ A VELKOOBJEMOVÉ ODPADY

28. května	5. listopadu
------------	--------------